

[Statsministeren.]

Det ærede medlem ved jo godt, at skal forskellige partier samarbejde, må man opgave noget. Det er forudsætningen for det. Hvis hvert enkelt parti står stærkt og stift på sine standpunkter, kommer der ikke noget samarbejde i gang.

Der blev fremført enkelte bemærkninger om valgresultatet og regeringsdannelsen. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen synes hele tiden efter valget klart at have tilkendegivet, at venstre har lidt nederlag ved valget. Det er heller ikke let at komme uden om — der er andre, der har forsøgt det. Det ærede medlem ville så trøste sig lidt med, at det heller ikke var gået så godt for andre, og med, at det måske skyldtes, at nogle venstrevælgere var blevet hjemme. Nu ved jeg ikke, om det ærede medlem har foretaget personlige undersøgelser, eller om nogen har skrevet til det ærede medlem, at de er blevet hjemme, men den stærkt stigende valgdeltagelse tyder i og for sig ikke på, at der er blevet så mange hjemme denne gang som tidligere. Det kunne også være, at der er venstrevælgere, der er gået til andre partier. Det store spørgsmål er så, om de er på besøg og kommer hjem igen. Jeg har indtrykket af, at nogle er gået til de konservative; om det kun er på besøg, ved jeg ikke.

Det ærede medlem mente, at vi inden for socialdemokratiet havde problemer, ville få problemer fremover, blandt andet med socialistisk folkeparti. Er det ærede medlem sikker på, at det kun er os i regeringen, der får problemer dér? Det ærede medlem hørte jo det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale. Det punkt, hvor problemerne opstår, er jo med hensyn til landets udenrigs- og forsvarspolitik, et område hvor jeg har forstået at vi er fuldstændige enige, og hvor jeg går ud fra at det ærede medlem hr. Erik Eriksen vil være enig med mig om at bekæmpe de anskuelser, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen lagde for dagen her. Jeg går også ud fra, at det vil gælde det konservative parti. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil gælde partiet, men der var jo her før valget megen sympati omkring det ærede medlem hr. Aksel Larsen, også i den borgerlige presse.

Det kan være, at man er nået til eftertanke, for det, der er det afgørende ved,

at det socialistiske folkeparti sidder her i tinget med den repræsentation, det har, vil være disse fordrejede angreb til stadighed på vor udenrigspolitik og på vor forsvarspolitik. Fra regeringens side vil vi håbe — og jeg tror også, at vi får tilsagn herom — at her står vi sammen om at bekæmpe den politik, der går ud på ikke alene at ændre udenrigspolitikken og gå ud af NATO, men også at lægge landet helt våbenløst.

Med hensyn til regeringsdannelsen forstår jeg at det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at der denne gang havde været mulighed for en liberal regering. Det har nok undret nogen her i landet, al den stund man ved liberal regering jo forstår en regering, hvori de konservative ikke deltager. I 1957, da partiet venstre havde fremgang og der var parlamentarisk grundlag for en liberal regering, ønskede det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke at danne en sådan. Efter valget i 1960, hvor partiet venstre havde tilbagegang, og hvor jeg i hvert fald har svært ved at se det parlamentariske grundlag for en liberal regering, bliver det nævnt som en mulighed. Jeg ved ikke, hvad formålet har været hermed. Jeg tror i og for sig ikke, at det tjener partiet venstre til gavn, at denne tanke nu blev fremsat.

Jeg forstår, at man inden for oppositionen — og det var særlig det ærede medlem hr. Poul Møller — mente, at det havde været heldigere, om der var dannet en politisk mindretalsregering. Særlig argumentationen — det har lidt sammenhæng med det, jeg før sagde om forsvars- og udenrigspolitikken — var lidt ejendommelig, idet det ærede medlem mente, at samarbejdet i regeringen med de radikale måske kunne svække den faste holdning over for udenrigs- og forsvarspolitikken, som hidtil har præget regeringen.

Hvad mener det ærede medlem dermed? Mener det ærede medlem, at med en socialdemokratisk mindretalsregering og det radikale parti placeret i salen stod vi stærkere samlet om vort forsvar? Jeg har da den fornemmelse, at vel kan man sige meget om trekantregeringen, og der er også sagt meget, men en af de ting, vi opnåede igennem det trekantede samarbejde, var en stærk samling her i tinget og også i landet